

Θανάσης Φάμπας: Ο ζωγράφος της ελληνικότητας και της πνευματικότητας

[/ Πεμπτούσια](#)

Ο Θανάσης Φάμπας είναι ο ζω-γράφος της ελληνικότητας και της πνευματικότητας. Τα έργα του γίνον-ται χώροι ψυχικοί και πνευματικοί. Απελευθερώνει την ζωγραφική του από τη δουλειά του θέματος, χωρίς όμως να οδηγεί στο τίποτα. Είναι μια παραδοχή στο αντικειμενικά υπαρ-κτό, που το ανάγει σε πνευματοποιημένη υπόσταση. Η αίσθηση της πνευματικότητας κυριαρχεί στα έργα του Φάμπα. Ένα πλαστικό γλωσσάρι με αέριες γυναικείες, σχεδόν μυστικι-στικές μορφές και με ανεπανάληπτα χρώματα του ελληνικού χώρου (μπλε-θαλασσί - γαλάζιο - κεραμίδι - ζεστό πορτοκαλί).

Όπως είναι γνωστό ο πρωτεϊκός για την ελληνική τέχνη ζωγράφος Κωνσταντίνος Παρθένης θέλησε να διαμορφώσει Εθνική Σχολή Ζωγραφικής, όμοια όπως επιδίωκε ο Παλαμάς στο χώρο της ποίησης και ο Καλομοίρης στο χώρο της μουσικής. Ο Φάμπας ως μαθητής του Παρθένη ψηλαφεί με το έργο του την έννοια της ελληνικότητας. Δεν αρνείται, ούτε προβαίνει σε διάλυση της ζωγραφικής.

Δεν κλείνει τους διαύλους με την αρχαιότητα και την Αναγέννηση ούτε η ανατροπή του γίνεται αυταξία. Δεν ακολουθεί τις ανατροπές του action painting,

της arte povera, της body art, της video art κλπ., οι οποίες αφού ανέτρεψαν τη ζωγραφική την οδήγησαν σε αδιέξοδο, γιατί δεν έμεινε τίποτε άλλο να ανατρέψουν. Το εικαστικό φαινόμενο στη ζωγραφική του Φάμπα διατηρείται ατόφιο και προσφέρει αυτό που ορίζεται ως σκοπός της τέχνης. Δηλαδή, την παρηγοριά και την ευφορία του θεατή. Κι αυτό, διότι η ζωγραφική του δεν αιφνιδιάζει, αλλά υποβάλει.

Το κείμενο του Μίμη Παπαϊωάννου δημοσιεύτηκε στο περιοδικό εν Βόλω τεύχη 34-35 στο αφιέρωμα που έγινε στον μεγάλο ζωγράφο.